

llatí vulgar. En part hi pogué haver també diferenciació *GLARIETUM (com en el duplicat AMNETUM/AMNIETUM, derivat de AMNYS, que he establert com a base del nom fluvial *Anet/Anyet*, de l'alt Empordà, en l'article *Anyet*, supra).

Ara bé, a continuació trobem altres NLL catalans i gascons, de forma semblant, que designen també riuets o barrancs o llocs pedregosos.

(2) Riu *Glorieta*, afl. de la dr. del Francolí, que forma la vall d'Alcover (oït *gluriétæ* en la meva enq. del Rourell; i Iglésies-Santas., *Guiés*, vol. I, p. 16). Aquí la -r- intervocàlica s'ha conservat per mossarabisme: com en *Teixeta*, Coll de la *Teixeta*, en te. Pradell, entre el Priorat i el Cp. Tarr., que és a uns 20 k. OSO. d'Alcover.

(3) GLORIETA, serra i llogaret de la Conca de Barberà, uns 39 k. al NNE. d'Alcover. En la zona intermèdia es troben altres testimonis clars de mossarabisme, en NLL com *Capafonts* (amb la sorda de CAPUT FONTIS conservada); o *Pira* (10 k. SSE. de Glorieta), amb reducció del mossarab **Pieira* APIARIA.

PRON. MOD.: *gluriétæ*, oït a Belltall per Casac. (1920).

MENCIONS ANT. 1081-82: «serra de *Glorieta* envers Boxers», afr. del Tallat de Barberà, junt amb *Belltall*, *Forès* i *Comalats* (MiretS., *Templ.*, 249; *BABL* II, 108); 1163: «ipsa quadra de *Glorieta* --- *grauer de Passenant* --- *B. de Muntpaó* --- *Beltal* --- *Granyena* ---» (MiretS., *Templ.*, 287); 1197: castell de *Glorieta* (en reg., *ibid.*, 288); 1247: «*villam de Glorieta*» (*ibid.*, p. 288); 1266 (en reg.): «*Cabestany, Glorieta, Passanant*, --- *Rocallaura*» (*ib. id.*, 201, 202), i altra cita també en reg. a. 1380 (*ib.*, p. 279); 1359, aquest cens (ple d'errors) porta *Glonera* (*CoDoACA* XII, 41), que cal, sens dubte, esmenar en *Gloreta* o *Glereta* o *Glorieta*.

El nom d'aquest llogaret no té caràcter fluvial, però és el d'una part de la Serra del *Tallat*, encinglerada i molt rocosa. Des de la serra, passà després a designar una 'quadra' o castell que es va alçar en aquella part de la serra.

En zones de mossarabisme més intens encara, trobem:

(4) *Gralleta*, pda. de Lutxent (xxxii, 194.10): on tenim *Glarjeta* i metatitzat en *Graljeta*.

(5) Barranc de la *Glorieta*, en el Maestrat (te. Catí, afl. dr. del barranc de *L'Avellà* (xxviii, 106.25).

(6) *AlcM* cita una illeta dita *Glorieta* en un text mallorquí (crec S. xv): una illeta és també un codolar però no pas un pavelló de jardineria.

(7) El bearnès *Garlede*, mun. del c^o de Theze, es troba entremig del riu Gabàs i el seu afl. dit *Les Grabes* (< GRAVA 'areny, glera'), i el seu terme arriba fins a l'un i l'altre: la menció més antiga l'anomena *Garlede* a. 1101, i tot seguit *Galarède* a. 1385 (encara amb *-r-* originari), i després, amb la transposició de la *l*: *Garralède* 1442, i *Garlede* 1546 (P. Raymond, *Dict. Top. BPy.*).

En fi, dos noms on el mot pot tenir origen diferent (derivats del cultisme *glòria*?): *La Glorieta*, car-

rer del poble d'Altea (xxxv, 157.20). «Loco vocato a la *Glorieta*» en un doc. ross. de 1393, de Vinça (*InvLC*).

El riu valencià *Clariano* no ve de GLARETUM però sí d'un altre derivat de GLAREA: el col·lectiu romànic *GLAREARE (o d'un altre derivat, en -ARIUM), amb dissimilació R-R → R-N, d'on -ANUM, amb c- arabitzant, però cf. la forma antiga *Gayaran* del *Rept.*, encara amb g-. Veg. més explicació i add. en aquell article.

¹ Sempre abreujat *glèta*, amb la sigla que significava *lar* (o potser *ler*, però no altra vocal). També hem d'entendre així la grafia *Gleta* del doc. n.º 5.

Glupo: obscur què és «ipso *Glupo*» en el doc. de 980 relatiu a Sta. Engràcia de la Conca, que cito a l'art. *Gurp* (infra). Serà *clop*, aran. *clopo*, una de les formes que ha revestit el nom pre-romà del pollancre (POPLO-/DOCLO/CLOPPO-) *DECat* VI, 654a50. Fins a Talarn i Llimiana en diuen *klòp*; a Andorra i Estamariu, *glòp*; el document llatinitza la *o* en *u*. Més difícil que s'hi relacioni l'*Acluc*, nom d'una masia berguedana, que cito infra s. v. *Gutzèn*.

²⁵ GOA o GOÀ, *Torre de ~*

Torre entre els termes de Saorra i Castell (Conflent). Com que aquest nom no aparegué espontàniament en les enquestes locals de 1959, Cor. no considerarà prudent forçar-ho amb preguntes inductores.

PRON. MOD.: En Coromines oïa que J. Seb. Pons (a. 1960) pronunciava *tõrã dã gõã*. De tota manera sembla que hi ha d'haver vacil·lació en la pronunciació d'aquest NL, atès que Pponsich escriu *Torre de Goa* (sense accent) (*Top.*, p. 99) i en l'índex alfabètic, en canvi, escriu *Goà* dues vegades (pp. 189, 196).

DOC. ANT. 1389: *Turrís de Goa* (Ponsich, *Top.*, 99).

ETIM. Atesa la poca informació històrica i la vacil·lació en les dades de la pronunciació moderna (en un vers del *Canigó* de Verdager sembla *Góã*, però ignorem si ho havia oït viu), no es poden fer gaire indagacions etimològiques. Semblaria un NL derivat d'algun NP germànic de l'arrel *GODA* (Förstemann, 659-663) o *GUDA* (Förstemann, 676-690). J. F. C.

GOARBES, *estany de ~*

⁵⁰ A la Vall d'Aran, entre el te. d'Arròs (vall de Varadòs) i el de Canejan (vall de Bordius).

Potser de AQUA(S) ALBAS 'aigües esblanqueïdes' > *agualbes*, amb *l* pre-gascona no vocalitzada (cf. *Pujoalbo* a Arties etc.); després *l* → *r* en dominar-hi la fonètica gascona, que no admet *l* en fi de síl·laba.

GOBERNA

Partida de camps del terme de Tregurà (alta vall